

Predica de la Zürich

Duminică, 27 septembrie 2015, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Vă spun un bun venit din inimă, în Numele scump al Domnului nostru! Cum s-a spus deja, fie ca toți de pe întregul pământ care sunt conectați în direct să fie binecuvântați! Aceasta este rugăciunea noastră. Noi ne bucurăm că întâlnirea cu tinerii a fost internațională. Așa cum a dat mărturie fratele Miskys și ne-a povestit, a fost o armonie adevărată și în legătură cu aceasta o mare binecuvântare pentru tinerii noștri și pentru toți aceia care au participat la această adunare.

Înainte să dăm mărturie pe scurt, astăzi ne vom uita puțin în urmă la mulți, mulți ani. În timpul fratelui Branham, fiecare predică pe care el a predicat-o am primit-o în acest format (fratele Frank ține în mână, arătând banda magnetică). Fiecare predică mi-a fost trimisă în Germania. Apoi a sosit un timp când o predică a fost înregistrată pe o casetă (fr. Frank ține în mână o casetă, arătând o casetă de casetofon). Acum am toate cele 1200 de predici aici, pe acest micuț aparat mp3 (fr. Frank arată micul aparat pe care sunt înregistrate predicile). (Fratele Frank, ținând în mâna stângă banda de magnetofon, iar în mâna dreaptă aparatul mp3), așadar aici (în mâna stângă) am o predică și aici (în mâna dreaptă) am 1200 de predici. Îi suntem foarte mulțumitori Domnului Dumnezeu nostru pentru această dezvoltare, astfel că acum noi nu purtăm mesajul mergând doar pe jos. Voi știți că eu mi-am petrecut tot timpul călătorind în slujba Domnului. Am scris-o și în scrisoarea circulară. Doar în ultimii douăzeci de ani, din ianuarie 1993 până în decembrie 2013 am parcurs prin aer șase milioane și patruzeci și patru de mii de mile; șase milioane și patruzeci și patru de mii de mile în douăzeci de ani. În ultimii doi ani, din 2014 până în septembrie 2015 am făcut 130 de călătorii. Tot timpul sunt pe drum ca să port Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu și să

propovăduiesc ultimul mesaj care ajunge acum până la marginile pământului. Voi știți că tema noastră principală este revenirea Domnului nostru Isus Hristos, chemarea afară, pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii Lui.

Cu siguranță voi așteptați să vă spun câteva cuvinte despre ultima duminică din august. Vă dau mărturie doar pe scurt. Fratele Pearry Green† a fost unul din cei mai buni prieteni ai fratelui Branham. În anul 1965 el s-a mutat din Texas în Arizona ca să-i adune acolo pe credincioșii care l-au urmat pe fratele Branham și să fondeze o biserică. Fratele Branham a ținut ultima lui predică în Tucson împreună cu fratele Pearry Green† și au serbat cina împreună. Eu l-am întâlnit pe fratele Pearry Green† la înmormântarea fratelui Branham, când l-am invitat să vină în Europa și mulți dintre noi l-au auzit la sfârșitul anilor '60 și începutul anilor '70. Totuși mi-a fost pe inimă să particip la această înmormântare. În ultimii ani noi am avut conversații doar la telefon fiindcă el nu mai putea călători. El purta un aparat necesar respirației și n-a mai avut voie să se urce în avion. Lui i-a părut foarte rău că nu poate veni la Krefeld. El a repetat deseori: „Frate Frank, eu aș veni cu mare plăcere, dar pur și simplu nu pot, îmi este imposibil să călătoresc cu avionul”. Totuși mi-a fost pe inimă să fac această călătorie în Chicago și apoi să zbor din Chicago peste Texas și să ajung în Arizona. În adunarea de duminică am fost rugat să spun câteva cuvinte. La înmormântare a vorbit doar un singur bărbat. Indiferent cum au fost lucrurile, eu mi-am dovedit dragostea mea de frate atât față de sora Green, față de cele trei fiice ale lor și față de toți care aparțin de familia lor. Fraților și surorilor pe care i-am întâlnit le-am dorit din inimă binecuvântarea lui Dumnezeu. Iar restul trebuie s-o predăm în mâna lui Dumnezeu.

Dar eu trebuie să vă spun că Dumnezeu ne-a dăruit harul deosebit de a rămâne echilibrați în propovăduire și Domnului nostru Isus Hristos, Răscumpărătorului nostru să-I dăm primul loc și El să fie centrul și tema principală a propovăduirii noastre.

Cei mai mulți au făcut din fratele Branham tema lor principală și au făcut învățături din ceea ce a spus fratele Branham despre cele

șapte tunete, despre, despre. Eu a trebuit să pun întrebarea: ce spune Biblia despre aceste teme care sunt atât de accentuate? Ce spune Biblia despre a treia tragere? Nimic. Ce spune Biblia despre slujba din cort? Nimic. Ce spune Biblia despre toate temele care acum se vehiculează. Cei care se referă la fratele Branham au făcut din aceste lucruri temele lor principale. Ceea ce a aparținut slujbei fratelui Branham s-a împlinit în slujba lui, în timpul vieții sale; și slujba lui s-a încheiat. Dacă fratele nostru și alții au fost de convingerea că „fratele Branham va învia înaintea revenirii Domnului și-și va desăvârși slujba lui” atunci aceasta a fost speranța lor falsă. Ei chiar au știut, de fapt și-au închipuit, ce însărcinări vor îndeplini în cort când fr. Branham revine.

O spun încă o dată: este un har nemărginit pe care Dumnezeu ni l-a dăruit ca să propovăduim Cuvântul și tot ceea ce aparține de slujba fratelui Branham s-o lăsăm acolo de unde aparține. Pentru aceasta Îi putem mulțumi Domnului Dumnezeului nostru de fiecare dată. În ultima săptămână m-a sunat fratele Hans Henrich. El a fost în adunările din România. Printre altele el mi-a spus: „Frate Frank, dacă fratele Branham ar fi putut veni în adunările noastre și să asculte aceste adunări, atunci el și-ar scoate pălăria și ar spune: «Prin harul lui Dumnezeu, voi ați înțeles corect ceea ce am propovăduit eu»”. Cu adevărat puternic! Aceasta este ceea ce a întrebat Domnul nostru atunci când era pe pământ: „Ați înțeles voi totul corect?” și apoi El le-a deschis înțelegerea pentru Scripturi.

Și pentru aceste predici înregistrate pe benzi de magnetofon pe care le-am primit Îi suntem mulțumitori de fiecare dată Domnului. La trei săptămâni după ce predica era ținută, banda ajungea în Krefeld. Astăzi în toate călătoriile pot lua cu mine toate predicile fratelui Branham și le pot asculta, mă pot adânci în ele și-I mulțumesc din nou lui Dumnezeu că l-a trimis pe robul și prorocul Său ca să ne aducă înapoi la început; la această întoarcere s-a referit deseori fratele Branham. În introducere noi am auzit că Domnul nostru este Stânca mântuirii, Stânca mântuirii deschisă pentru mine, Stânca mântuirii din

Matei 16:18: „*pe această stâncă voi zidi Biserica Mea*”. Nu pe nisip, nu, nu! „*Pe această stâncă voi zidi Biserica Mea*”.

Câteva lucruri înainte de a trece la cercetarea Cuvântului. Noi urmărim știrile cu privire la ceea ce se petrece acum pe pământ. Fie că este în New York, la Națiunile Unite, fie că este aici sau dincolo, noi vedem cu adevărat împlinirea Scripturii în fiecare domeniu. Tema principală: Iranul și președintele palestinian Abass spun că vor să distrugă Israelul în totalitate. Mergem mai departe. Aici chiar este spus: „Fără îndoială, noi vom distruge Israelul”. Nu, nu! În ultima clipă Domnul Dumnezeu va interveni și va distruge toate puterile dușmanului și va avea biruința. Mai rămân doar 18 luni pentru negocierile de pace. Trebuie să citești toate aceste titluri și articole și să vezi cum totul se petrece în fața ochilor noștri, în timpul nostru. Până la știrile că Rusia și-a mobilizat armata și tancurile în Siria. Frați și surori, dacă auzi toate aceste lucruri și te întorci în sfânta Scriptură, poți spune doar: profeția biblică se împlinește în fața ochilor noștri. În legătură cu refugiații și toate problemele pe care le ridică, vă citesc două versete biblice pentru ca voi să știți că toate aceste lucruri au fost spuse dinainte, că popoarele vor muți și se vor frământa.

În Isaia 17:12-13 este scris: „*Vai! ce vuiet de popoare multe, care urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, care mugesc cum mugesc niște ape puternice...*”. Nu doar o țară, nu doar un neam, ci neamuri sunt pe drum, aleargă, sunt în mișcare. Este scris: „*Ce zarvă de neamuri, care mugesc cum mugesc niște ape puternice*”. Peste tot oamenii mugesc. Apoi vers. 13: „*Neamurile mugesc cum mugesc apele mari... Dar când le mustră Dumnezeu, ele fug departe...*”. Iubiților, pe lângă acestea să citim Luca 21 unde Domnul a vorbit despre timpul de sfârșit.

Luca 21:25: „*Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la azul urletului mării și al valurilor*”.

Aici noi avem descris timpul de sfârșit, așa cum va fi. În Luca 21:24 citim despre poporul Israel: „*Vor cădea sub ascuțișul sabiei,*

vor fi luați robii printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor”.

Când am auzit ce se întâmplă în Damasc și ce face Putin la ora actuală, am știut că este scris deja în Isaia 17:1: „*Prorocie împotriva Damascului: «Iată, Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărâmături»*”. Totul se petrece în fața ochilor noștri. Noi nu suntem doar în timpul de sfârșit, ci cu adevărat noi am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit.

Ne gândim apoi la poporul Israel. Fraților, rămâne valabil că Israelul este poporul ales al lui Dumnezeu. Astăzi am mai citit în Neemia: Dumnezeu a fost cu ei în stâlpul de nor ziua și noaptea era cu ei în stâlpul de foc. Dar apoi este scris că ei au devenit neascultători. Cât de des trebuie s-o accentuăm? Neascultarea este o obrăznicie. Dumnezeu nu poate face absolut nimic cu necredința și cu neascultarea. Gata, s-a terminat, la Dumnezeu totul se termină cu acestea. Cu Dumnezeu poți începe cu credință și ascultare. Credința și ascultarea ne leagă cu Dumnezeu.

Astfel noi vedem că în timpul nostru totul se împlinește; și Ezechiel 11 se împlinește în fața ochilor noștri. Din Ezechiel 11 începem de la vers. 17 la 19: „*De aceea să le spui: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți și vă voi da țara lui Israel...»*”. Le voi da țara lui Israel – aceasta s-a întâmplat în timpul nostru. Noi am putea citi verset după verset până la Ezechiel 36:24: „*Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră*”. Lucrul frumos este în vers. 27: „*Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele, și să păziți, și să împliniți legile Mele* (Voi pune Duhul Meu în voi, și voi face astfel de oameni din voi care vor urma poruncile Mele și vor păzi și împlini legile Mele” – lb. germ.)”. Dumnezeu vrea să facă din noi astfel de oameni care pășesc pe calea Domnului în credință și ascultare.

În Luca 21 mai avem două versete pe care trebuie să le accentuăm, vers. 28 și 34; Luca 21:28: „*Când vor începe să se*

întâmpă aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie". Dacă aceste lucruri pe care le-a spus Domnul despre timpul de sfârșit, despre ceea ce va întâmpla înaintea revenirii Sale se petrec înaintea ochilor noștri și le vedem, „atunci ridicați-vă capetele, pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie”. Apoi pilda cu smochinul care este scrisă în Osea 9:10. Dar acum citim Luca 21:34: „*Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuiere inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră*”.

Aici ne este dată atenționarea nouă, celor care credem acum, ca să rămânem treji, să nu ne îngreunăm inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură. Și despre acest lucru scriu acum: despre diferența dintre fecioarele înțelepte și cele neînțelepte. Atunci noi trebuie să ne întoarcem până la Enoh. Despre el este scris: „Enoh a umblat cu Dumnezeu și plăcerea lui Dumnezeu s-a odihnit asupra lui. Și n-a mai fost găsit pe pământ, pentru că Dumnezeu îl mutase”. Așa trebuie să se întâmple cu tine și cu mine. Noi să umblăm cu Dumnezeu prin credință și ascultare, pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească asupra noastră.

Frați și surori, cât de des am spus: când Răscumpărătorul nostru iubit a fost botezat în Iordan și a ieșit din apă, cerurile s-au deschis, Duhul Sfânt a coborât și din ceruri s-a auzit un glas care a răsunat: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Mi-am găsit toată plăcerea». Prin botez noi dăm mărturie că stăm de partea Domnului, iar prin botezul cu Duhul Sfânt El dă mărturia că stă de partea noastră. Noi avem nevoie de ambele lucruri: nașterea din nou prin Duhul și umplerea cu Duhul Sfânt.

Nu știu dacă fratele Miskys dorește s-o amintesc, dar pentru prima dată s-a întâmplat următorul lucru. În ultima miercuri s-a întâmplat ceva ce n-am mai întâlnit vreodată în viața mea. Miercuri seara au venit la mine doi bărbați tineri din Olanda și și-au exprimat dorința să fie botezați. Apoi, unul din ei mi-a spus: „Acesta este partenerul meu”. Ce este aceasta: „Acesta este partenerul meu”? Ce

este aceasta? Mai întâi noi trebuie să ne rugăm pentru astfel de oameni, ca ei să fie eliberați. Nu prima dată botezul. Ci mai întâi: pocăința, iertarea, răscumpărarea, eliberarea și după aceea botezul. Când ați găsit pacea cu Dumnezeu și ați fost eliberați. Este scris: „Dacă un bărbat trăiește cu un alt bărbat ca și cu o femeie să fie pedepsiți cu moartea” – o puteți citi în Exod și în Levitic. Nu! Botezați pot fi doar oamenii care au trăit cu adevărat harul lui Dumnezeu, care au primit eliberarea și răscumpărarea. Abia după aceea pot ei încheia un legământ cu Dumnezeu, legământul unui cuget curat. Noi nu judecăm, dar noi propovăduim mântuirea deplină în Isus Hristos, Domnul nostru. Așa este scris: „Pe cine Fiul îl face liber, acela este liber cu adevărat”. Și în viața firească, pământească, Dumnezeu ne aduce înapoi în ordinea de la creație. Acum noi suntem aduși înapoi în ordinea de mântuire, prin har. Cine nu este de acord cu aceasta nu poate decât să meargă mai departe pe calea lui proprie. Îi mulțumim Domnului încă o dată pentru har. Noi nu judecăm pe nimeni. Nu, noi n-avem dreptul s-o facem. Fratele nostru Branham s-a referit deseori la Luca 17 și a spus: când Se va descoperi Fiul omului, va fi ca în zilele Sodomei și Gomorei. Noi am auzit că în Statele Unite o femeie a fost ținută în arest preventiv timp de cinci zile pentru că n-a vrut să officieze căsătoria a doi homosexuali. Ce este aceasta? În ce timp trăim? Lucrurile corecte sunt prezentate ca fiind pe dos, iar cele perverse sunt prezentate ca fiind corecte. Nu, nu! Dumnezeu să ne dăruiască har. Să-i lăsăm pe toți oamenii în pace. Toți pot face sau nu ceea ce vor ei. Dar Dumnezeu are ceva de spus poporului Său, Bisericii Sale. Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi, cu tine și cu mine. Noi suntem poporul noului legământ. Ceea ce Dumnezeu are să ne spună, El ne-a spus-o în Cuvântul Său. Toți ceilalți pot crede și face ceea ce doresc ei. Dar pe noi ne atinge Cuvântul: „Nu voia mea, ci voia Ta să se facă”. Voia lui Dumnezeu este în Cuvântul lui Dumnezeu care ne-a fost descoperit. De aceea noi ne putem ține prin har de Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu sunt copleșit de două lucruri; ambele m-au atins. Mai întâi cu referire la ceea ce am trăit în Statele Unite, unde a trebuit să văd încă o dată diferitele direcții. Niciun om nu-și poate închipui durerea

pe care am simțit-o. Unii se referă la fratele Branham și prezintă gânduri și învățături proprii, lucru caracteristic pentru acei frați care leagă de persoana lor pe oamenii care îi urmează. Ei nu pot crede ceea ce spune Cuvântul, ci ei cred doar ceea ce spun acești oameni. Noi credem ce zice Scriptura și cum zice Scriptura. Nu cum spune un om, ci noi am acceptat și am primit ceea ce ne-a spus Dumnezeu prin Cuvântul Său; noi am primit tot ceea ce a fost propovăduit și ne-a fost descoperit de Dumnezeu: învățătura despre dumnezeire, despre botez, despre Cină, despre spălarea picioarelor, despre alegere, predestinare, despre căderea în păcat din Grădina Eden. Eu am vrut să spun că noi putem da mai departe aceste lucruri într-o manieră deosebită și cu finețe, pentru ca toată omenirea să știe de ce a trebuit să aibă loc răscumpărarea și că Domnul a venit la noi ca să plătească prețul pentru răscumpărarea noastră.

Al doilea lucru puternic a fost cu referire la adunările din Abidjan. Dumnezeu a dăruit atât de mult har! Apoi ne-am dus în Norvegia unde a avut loc o mică adunare, dar a fost puternic. Dumnezeu a intrat în dreptul Său cu toți aceia care Îl cred, care acceptă și primesc cu teamă și respect Cuvântul Lui care li s-a descoperit. Lor le este descoperit întregul Cuvânt, așa cum Domnul ni l-a dăruit. Noi putem purta mai departe acest mesaj clar ca cristalul, fără nicio deviere sau schimbare. Îi sunt mulțumitor Dumnezeului meu din toată inima. Pavel a scris: „Sunt mulțumitor Aceluia care m-a pus în slujba Lui”. Acum vine întrebarea: în a cărei slujbă a fost Ioan Botezătorul? În a cărei slujbă stătea fratele Branham? Nu în slujba proprie, ci ei au fost puși în ceea ce Dumnezeu a hotărât și ales în istoria planului Său de mântuire. Exact la fel se întâmplă mai departe în timpul nostru, pentru ca toți să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Și pentru acest lucru suntem foarte mulțumitori.

Când am predicat în Abidjan, oamenii din Dubai, din Turcia și de ici și colo din țările arabe ne-au ascultat. Când predic aici în Zürich și cineva din Chile ascultă, atunci noi suntem mulțumitori. Dar acum chiar și oamenii din Africa și de pretutindeni au putut auzi și primi ceea ce a fost propovăduit. Puternic! Oamenii de pe întregul pământ

pot asculta propovăduirea Cuvântului, în orice loc ar avea loc predica. Chiar și în Sudan; a fost pentru prima dată când credincioșii din Sudan au fost în legătură directă și au ascultat predicile. Dumnezeu cheamă din toate popoarele și din toate limbile. Am aici această mărturie pe care am amintit-o penultima dată. Fratele nostru din Lahore, Pakistan, care a spus: „Bunicul meu, bunicul meu mi-a povestit de William Branham; el a fost în Bombay în adunarea lui. Bunicul meu, bunicul meu...”, pe acest bărbat Dumnezeu l-a putut folosi și binecuvânta atât de puternic! Mai întâi am avut 23 de stații de TV care au transmis predicile, apoi 56, iar acum 70 de posturi de televiziune ne ascultă în fiecare sâmbătă la ora 16 după amiază. Predica pe care a ținut-o fratele Frank este ascultată la 70 de posturi de televiziune din toată regiunea Golfului Persic până în Noua Zeelandă și Australia. Suntem mulțumitori că Dumnezeu Se îngrijește ca ultimul mesaj să ajungă până la marginile pământului.

Acum, repede ne întoarcem la partea cea mai importantă care ne privește pe noi. Partea privitoare la Israel este foarte importantă și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Voi știți, tatăl meu vorbea limba idiș și făcea comerț cu iudeii, iar în al Treilea Reich noi am adăpostit iudei. În inima noastră noi suntem legați cu Israelul. Dacă Dumnezeu dorește și dăruiește har și va mai fi timp, noi vom mai face încă o călătorie în Israel anul viitor în aprilie sau mai, dacă Domnul nu va fi venit încă – aceasta trebuie s-o spunem.

Acum ne întoarcem la 1 Tes. 5. Fie ca toți de pe întregul pământ să fie binecuvântați pentru că noi am primit har înaintea Feței lui Dumnezeu. Cum deseori am accentuat, har înseamnă: „*Dacă eu am primit trecere (har) înaintea Feței Tale, atunci permite-mi să cunosc căile Tale, pentru că prin aceasta voi recunoaște că am primit trecere (har) înaintea Ta*”. Dacă Dumnezeu nu ne-ar fi făcut de cunoscut căile Lui în acest timp atunci n-am avea dovada că am primit har înaintea Lui. Dar pentru că noi am primit har înaintea Lui, El ne-a arătat calea Lui cu Israelul și cu Biserica. Pentru aceasta noi Îl putem lăuda pe Dumnezeu și putem aduce toată cinstea Numelui Său. Dumnezeu este credincios. Isus Hristos încă mai umblă în mijlocul

celor șapte sfeșnice de aur și Cuvântul Lui este lumina picioarelor noastre.

Citim din 1 Tes. 5 de la vers. 2: *„Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea”*. Noi știm acest lucru, știm că ziua Domnului va veni dintr-o dată. Soarele își va pierde strălucirea și luna se va schimba în sânge. Dar înainte ca ziua Domnului să vină, iată cum sună făgăduința care are o mare valoare pentru noi: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare”* (Mal. 4:5).

Dragi frați și surori, nu cu fanatism, dar o spunem pe baza Cuvântului lui Dumnezeu: cui Dumnezeu îi dăruiește har acum, acela va respecta faptul că acum Cuvântul lui Dumnezeu se împlinește înaintea ochilor noștri. Și înainte să vină ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului, El a trimis pe robul și prorocul Său cu mesajul care premerge cea de a doua venire a lui Hristos.

Mai departe în 1 Tes. 5:3 este scris: *„Când vor zice: «Acum stăpânește pacea și siguranța!» atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare”*. Apoi vine minunatul verset pe care îl luăm la inimă pentru că noi ne regăsim în acest verset. Noi ne regăsim din nou în vers. 4: *„Dar voi, fraților, nu sunteți („nu trăiți” – lb. germ.) în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț”*. Nu, nu ne poate surprinde pentru că noi am recunoscut ceea ce trebuie să se întâmple înainte de această zi, am primit, credem din inimă și avem parte de ceea ce a făcut Dumnezeu și încă mai face în timpul nostru.

Eu am urmărit faptul că de aproximativ două sute de ori fratele Branham s-a referit la Mal. 4:5 în legătură cu slujba lui. Există locuri unde el a vorbit de 50, de 70 sau 55 de ori în legătură cu diferite evenimente deosebite referitoare la slujba lui. Dar de aproximativ două sute de ori, în legătură cu slujba lui, fratele Branham s-a referit la făgăduința din Maleahi pe care Domnul Însuși a dat-o: *„vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare”*. Prin har, noi am crezut această făgăduință, am primit-o și ne-a fost descoperită. Învățătura celor doisprezece apostoli,

fundamentul străvechi a fost din nou rezidit și se împlinește faptul că noi suntem zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind însuși Isus Hristos.

Voi dragi frați și surori, voi care astăzi sunteți în legătură directă, voi care veți asculta această propovăduire, noi nu suntem în întuneric pentru ca ziua aceea să ne surprindă. Nu! În timpul serii s-a făcut lumină și noi putem umbla în această lumină; în credință deplină, mulțumitori și ascultători putem să-L urmăm pe Domnul nostru. „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț*”. Nu, nu, nu! Îi mulțumim Domnului. Noi am recunoscut timpul, ceasul, mesajul și mesagerul și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul că putem crede așa cum zice Scriptura și avem parte de ceea ce face Dumnezeu acum.

Apoi cel de-al doilea lucru în legătură cu revenirea Domnului. Citim din 2 Petru 3:9 unde se accentuează încă o dată: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*”.

Ultimii sunt chemați, ultimii se pocăiesc, ultimii își dedică viețile lor Domnului. În această zi suntem mulțumitori în mod deosebit pentru toți tinerii, pentru toți aceia care au luat decizia pentru Domnul și și-au dedicat viața Domnului, și nu doar pot cânta: „Sunt al lui Isus în întregime”. Ci noi vrem să umblăm și în viața de zi cu zi în felul acesta, și prin credință și ascultare să stăm de partea Lui.

Revenirea Domnului rămâne tema noastră principală. Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui. Transpuneți-vă în starea lui Pavel care a scris: „*nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați*” (1 Cor. 15:51). Transpuneți-vă în situația tuturor acelor care au așteptat revenirea Domnului în cele două mii de ani care au trecut. Uitați-vă în caietul de cântări unde este scris: „O, Doamne, Mireasa așteaptă de atâta vreme arătarea Ta”. Ce repede au trecut două mii de ani! Dar în toate epocile, în fiecare epocă de timp a existat o făgăduință: „Celui ce va birui, celui ce va birui”. Noi să facem parte

din gloata biruitorilor. Credința este cea care a biruit lumea. Noi putem să ne încredem în Domnul și să știm că El o va face bine.

Fraților, dacă noi privim la ultimii cincizeci de ani, în tot acest timp noi am contat pe revenirea Domnului, chiar și în anii 70. Nu vreau să intru în detalii, dar noi am contat pe revenirea Domnului chiar și atunci când fratele din Statele Unite a predicat la noi și ne-a spus: „Fratele Branham a văzut un calendar care s-a deschis singur și s-a oprit la anul 1977”. Da, și prin aceasta el a vrut să spună că „anul 1977 va fi ultimul an și totul se va sfârși așa cum fratele Branham a spus de șasesprezece ori”. El a precizat anul 1977 și chiar a spus că toate lucrurile care i-au fost arătate lui în iunie 1933 ar trebui să se împlinească până în anul 1977. Ceea ce fratele Branham a văzut se împlinește, dar asupra timpului numai Dumnezeu este stăpân și niciun om.

Ați aflat voi aceasta? În penultima viziune pe care fratele Branham a avut-o, el a văzut o mașină care circula singură, fără ca cineva s-o conducă. În mijlocul mașinii era o măsuță pe care oamenii jucau un joc, cărți sau altceva. Ieri am citit-o în unul din ziarele noastre: „Un bărbat stă într-o mașină care circulă singură pe șoseaua din München. Nu bărbatul conduce mașina, ci mașina circulă singură”. Dacă noi vedem tot ceea ce se petrece acum...Dar s-o spunem încă o dată: asupra timpului stăpânește numai Dumnezeu, niciun om.

Când s-au întâmplat aceste lucruri eu mi le-am notat în biblia mea. Pentru mine a fost o zi deosebită, când duminică 18 iulie 1976 când toți socoteau și așteptau revenirea Domnului eu tocmai mergeam în jurul casei lui Dumnezeu. Acolo, în stânga mea era un cires bătrân. Și așa cum auziți voi acum vocea mea, Domnul mi-a spus: „Robul Meu, du-te pe parcela vecină și dedică-Mi-o Mie. Zidește pe ea, căci vor veni oameni din multe țări care vor avea nevoie de cazare”. Începând din acea zi eu am știut exact că anul 1977 va veni și va trece, fără ca să se întâmple ceea ce ei așteptau să se întâmple. Noi privim în urmă la toți acești ani în care Dumnezeu a dat călăuziri și ne-a menținut de fiecare dată în echilibru, în Cuvântul și voia Lui. De aceea trebuie să accentuăm de fiecare dată că Dumnezeu este credincios.

Dați-vă seama, în acești cincizeci de ani mesajul a ajuns pe întregul pământ.

Unde ați fi fost voi dacă Domnul ar fi venit în anul 1977? Unde am fi fost noi toți? Îi mulțumim lui Dumnezeu. Îi mulțumim lui Dumnezeu că încă mai este timpul harului. Pe noi nu ne poate surprinde ziua Domnului. Noi am recunoscut timpul, ceasul, mesajul și mesagerul și știm ceea ce se petrece acum în Împărăția lui Dumnezeu. El ne-a dăruit credință deplină, ascultare deplină. Cel mai mare cadou este că Domnul ne-a dăruit har să înțelegem totul corect, să credem totul corect și să așezăm totul în mod corect, fie că este vorba despre Israel, despre celelalte popoare și tot ceea ce se întâmplă acum.

Dar pentru noi lucrul principal rămâne: să credem pe deplin ultimul mesaj, să fim ascultători și credincioși pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni asupra noastră. Nicio cale proprie, nicio voie proprie, ci numai Tu singur să stăpânești, să decizi, pentru ca peste noi să răsunе cuvintele: „Acesta este fiul meu preaiubit în care Îmi găsesc toată plăcerea Mea”. Cu adevărat mi-a devenit atât de mare când am scris câteva gânduri despre fecioarele înțelepte și despre cele neînțelepte.

Dragi frați și surori, să umblăm cu Dumnezeu pe întregul drum în credință și ascultare. La începutul capitoului scrie că toate cele zece au fost fecioare, toate au auzit chemarea, au crezut ultimul mesaj, toate s-au trezit din somn, toate și-au curățat candelarele, dar numai jumătate din ele au fost pregătite și au intrat în odaia de nuntă. Aceasta mă sfășie în interiorul meu că după versetul 10 eu trebuie să citesc că Domnul a trebuit să le spună celor cinci fecioare neînțelepte: „Plecați de la Mine căci nu vă cunosc!”. La începutul capitoului este scris că toate au fost fecioare. Toate au auzit: „Iată Mirele, ieșiți-I în întâmpinare!” Toate s-au pregătit. Apoi, apoi să auzi că neînțeleptelor le este spus: „Plecați de la Mine căci nu vă cunosc!”

Frații mei, surorilor v-o spun din toată inima în Numele Domnului: primiți mesajul, luați-l în serios! Primiți pentru voi înșivă ceea ce ne spune Dumnezeu în Cuvântul Său, primiți totul prin

credință pentru ca totul să ne fie descoperit și să mergem în cadență. Noi să fim călăuziți de Duhul lui Dumnezeu astfel ca să nu aibă loc nicio întrerupere, ca să înțelegem exact și s-o trăim acum, prin har, că nu fratele Branham, ci mesajul care i-a fost încredințat lui va premerge cea de a doua venire a lui Hristos. Prima parte o cred toți, atât fecioarele înțelepte cât și cele neînțelepte; ambele grupe cred că Dumnezeu a trimis pe prorocul Său. Dar ce este cu partea a doua? Au trecut cincizeci de ani de când fratele Branham a fost chemat Acasă. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har ca să trăim un an de îndurare în care fiecare credincios adevărat se întoarce în adevărata lui proprietate, când trâmbița lui Dumnezeu răsună și ultimii ascultă ultima chemare. Fiecare să spună: Îți mulțumesc de ultimul mesaj, eu am auzit trâmbița, am primit cuvintele și le pot crede și primi.

Acum cele trei versete din Apocalipsa. Voi știți că această carte a Apocalipsei ne-a devenit atât de prețioasă. Citim din Apoc. 22:10: *„Apoi mi-a zis: «Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape»”*. Astăzi noi putem spune: „Este în fața ușii. Vremea este foarte aproape”. Citim Apoc. 22:12-13: *„Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul”*. Apoi un cuvânt care ne este adresat nouă: *„Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!”* (vers. 14). Apoi urmează: *„Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!”* (vers. 15). Acum vin vers. 16 și în mod deosebit vers. 17 care îmi sunt pe inimă: *„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață...”*. Acum vine cuvântul care ne este adresat nouă: *„Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!», și cine aude să zică: «Vino!», și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!”*.

Versetul 14 să ni-l scriem în inimă: *„Ferice de cei ce își spală hainele...!”*. Noi Îl vom întâmpina pe Domnul îmbrăcați în alb, fără

pată, fără zbârcitură. Spală-mă în scumpul Sânge al lui Isus, în râul harului care curge. Așa cum este scris în Isaia 1:18: „De vor fi păcatele voastre roșii ca purpura, se vor face albe ca zăpada”. Spălați în Sângele Mielului, îmbrăcați în haine albe, curate pe care Domnul ni le-a dăruit. Nu dreptatea ta, nu dreptatea mea, ci prin răscumpărarea isprăvită pe crucea Golgotei. „Sângele Mielului mă curăță, Sângele Mielului mă curăță și face totul nou”, cum cântă un poet de cântare.

În încheiere, să spunem că Dumnezeu a dăruit foarte mult har ca să recunoaștem timpul, ceasul, mesagerul și mesajul, să rămânem treji și cumpătați în inima și în mintea noastră, să rămânem echilibrați în propovăduirea mesajului, în echilibru cu Cuvântul lui Dumnezeu. Toate popoarele și națiunile ascultă acest mesaj și Scriptura se împlinește: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*.

Dragi frați și surori, nu observați voi ce înseamnă alegerea dinainte? Miliarde de oameni trec pe lângă aceasta. Toți care au de a face cu cunoscuți din alte confesiuni dintre neamuri știu că fratele Branham este respins, învățătura biblică despre dumnezeire este respinsă. Toți rămân în învățătura trinitară, în botezul trinitar, toți rămân îmbrăcați cu mantaua babiloniană. Dar Biserica Dumnezeului celui viu a fost eliberată din robia babiloniană. Prin har, noi am auzit Adevărul și Adevărul ne-a eliberat pe deplin și noi putem să-I mulțumim Domnului. Da, Îi vom mulțumi în vecii vecilor.

Ne putem uita la desfășurarea actuală a evenimentelor timpului și le putem încadra biblic. Noi ne putem ridica capetele pentru că știm că izbăvirea trupurilor noastre se apropie. Lui, singurului Dumnezeu, Lui Îi dăm cinstea în vecii vecilor, Îi aducem lauda pentru marele cadou, pentru dragostea Lui, pentru Cuvântul adevărului și pentru tot ceea ce ne-a dăruit El prin har. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic, în Isus Hristos! Aleluia! Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Ne plecăm capetele și cântăm cântarea „Așa cum sunt”, așa cum am făcut-o deseori. Dacă voi credeți mesajul lui Dumnezeu din toată inima voastră atunci spuneți „Amin”.

Amin. Fie ca toți de pe întregul pământ să fie binecuvântați la auzirea acestui Cuvânt. În acest loc noi credem ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit, credem ceea ce El ne-a dăruit. Noi primim acest Cuvânt, îl acceptăm și-I mulțumim Domnului pentru acesta. Astăzi Îi vom mulțumi lui Dumnezeu și pentru tot ceea ce face El în Europa. Frați și surori, Dumnezeu deschide ușile, Dumnezeu deschide inimile. Fie ca credinciosul Domn să-l binecuvânteze pe iubitul nostru frate Miskys în mod deosebit; el se îngrijește pentru toți aceia care vorbesc limba portugheză. Dumnezeu l-a binecuvântat deja și l-a pus să fie o binecuvântare. Fie ca toți de pe întregul pământ care au parte de această propovăduire, care au parte de împărțirea hranei spirituale să fie binecuvântați și să-I slujească Domnului, în credincioșie, așa cum Îi este plăcut Lui. Acum dorim să ne dedicăm din nou viețile noastre Domnului.

Acum vreau să vă mai întreb: sunt cereri de rugăciune deosebite în mijlocul nostru și în mijlocul tinerilor? Orice ar fi și oricine ar fi, astăzi dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inima. Domnul n-a izgonit pe nimeni afară, n-a spus nimănui: „Vino mâine”. Nu! Ci Domnul a salvat pe loc, a iertat, a vindecat, a eliberat și a binecuvântat. Și astăzi noi am auzit glasul Lui. El este prezent și dorește să salveze, să elibereze, să vindece și să binecuvânteze. În timp ce ne plecăm capetele pentru rugăciune și căutăm legătura cu Dumnezeu în rugăciune, permiteți-mi să vă întreb: câți sunt astăzi în mijlocul nostru pentru care trebuie să ne rugăm? Dumnezeu să binecuvânteze mâinile ridicate, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Peste tot sunt mâini ridicate și inimi deschise. Îi mulțumim Domnului pentru prezența Lui. Haideți să ne rugăm împreună acum. Dumnezeu știe pentru ce vă rugați voi. Dumnezeu cunoaște exact necazul vostru, necazul tău. Și voi toți care sunteți în legătură directă, mai ales în Chile, Dumnezeu să vă binecuvânteze, Dumnezeu să vă binecuvânteze pretutindeni.

Iubite Domn, împreună, noi Ți-i aducem pe toți frații și surorile noastre. Noi venim împreună înaintea Feței Tale și pășim înaintea tronului de har. Noi credem că Sângele noului legământ mai

este pe tronul de har. Iubite Domn, salvează, eliberează, vindecă, binecuvântează, o, Dumnezeule, confirmă-Ți Cuvântul. Credinciosule Domn, Îți mulțumesc că noi putem ține adunările în acest loc, Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile mele care vin în acest loc în fiecare lună ca să asculte Cuvântul Tău. Îți mulțumesc pentru toți aceia care sunt în legătură directă. Iubite Domn, ei nu sunt în legătură directă doar prin internet, ei sunt în legătură directă cu ceea ce faci Tu acum în mijlocul poporului Tău, conform Cuvântului Tău. Ei au parte de chemarea afară, de pregătire, de separare. Îți mulțumesc din toată inima pentru aceasta și Te rog adu Tu și proclamă Tu un an de îndurare în ziua împăcării, așa cum s-a întâmplat în Vechiul Testament. Permite ca la finalul noului legământ să proclami un an de îndurare pentru ca noi să fim aduși în proprietatea noastră divină, să trăim restituirea deplină, pentru ca Tu să poți boteza cu Duh Sfânt și cu foc, ca Tu să-Ți confirmi Cuvântul ca adevărat în mijlocul nostru. Dăruiește-ne har să avem haine albe, să fim spălați în Sângele Mielului și în baia de apă a Cuvântului. Tu ni le-ai dăruit pe amândouă și noi Îți mulțumim din toată inima.

Iubite Domn, Îți încredințez gloata Ta răscumpărată prin Sânge. Desăvârșește Tu lucrarea de răscumpărare în zilele noastre și permite-ne să avem parte deplină până la revenirea Ta. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim și pentru acest serviciu divin. Îți aducem mulțumire, slavă și cinste, în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.